

Motion till riksdagen 2025/26:2494

av **Anna af Sillén och Ann-Sofie Lifvenhage (båda M)**

En balanserad vilt- och rovdjursförvaltning

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över förutsättningarna för att besluta om minsta antal för att säkra gynnsam bevarandestatus för djur som riskerar att skada lantbruk och fiskerinäring och för att tillåta jakt på överskjutande antal djur, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över behovet av en mer flexibel och regionalt förankrad vilt- och rovdjursförvaltning och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Sverige har under de senaste decennierna haft en framgångsrik naturvårdspolitik som bidragit till att flera tidigare hotade arter nu uppnått gynnsam bevarandestatus. Det är en framgång som vi ska vara stolta över. Men när vissa arter växer sig starkt dominerande uppstår nya problem – för biologisk mångfald, för människors trygghet och för näringar på landsbygd och kust.

I dag ser vi hur stora populationer av exempelvis skarv, tranor, svanar, varg och säl orsakar påtagliga skador. Fiskebestånd i Östersjön pressas av både en svag ekologisk status och en riklig sälpopulation, vilket sammantaget skapar en kritisk situation för det småskaliga fisket. På andra håll i landet är jordbruket särskilt utsatt.

För Sörmlands del är detta en fråga med mycket konkreta konsekvenser. Länet har en lång tradition av får- och lammproduktion, men lantbrukare har tvingats lägga ned sina verksamheter när varg etablerat sig i närområdet. Det handlar inte bara om enskilda företag som slås ut, utan också om arbetstillfällen, lokal livsmedelsproduktion och ett kulturlandskap som riskerar att växa igen. Den ekonomiska och sociala kostnaden för lokalsamhällen är betydande.

Även längs Sörmlands kust märks problemen tydligt. Fiskare vittnar om hur sälens tillväxt hotar både bestånden och lönsamheten. När fisket pressas ut ur näringen påverkas också andra delar av samhällsekonomin – från livsmedelsförsörjningen till turism och lokalt företagande.

När arters bevarandestatus är tryggad måste förvaltningen kunna skifta fokus från att enbart skydda till att skapa balans. Vi behöver en mer flexibel och ansvarsfull vilt- och rovdjursförvaltning som tar hänsyn till helheten – där djurpopulationernas fortlevnad vägs mot människors och företags möjlighet att leva, verka och utvecklas.

En ansvarsfull viltförvaltning måste se till helheten. Att värna både arter och människors möjligheter att leva och arbeta på landsbygden är avgörande för ett hållbart Sverige.

Anna af Sillén (M)

Ann-Sofie Lifvenhage (M)